

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3985

гр. София, 15.04.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,**  
в закрито заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Виржиния Петрова**

като разгледа дело номер **493** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от процесуалния представител на Директора на ТД на НАП-юрк.Й.Й. срещу постановеното по адм. дело № 493/2024г. Решение №1655 от 13.03.2024г. в частта за разноските.

Видно от изложеното в нея, молителят не оспорва присъдения размер на разноските в частта за държавната такса, но намира, че неправилно съдът е определил адвокатското възнаграждение, което считат за прекомерно. Поддържа, че делото е без определен материален интерес, поради което за изчисляване размера на адвокатското възнаграждение приложение намира разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Изчислен по този ред минимално дължимия хонорар молителят определя на 1000,00 лева, поради което намира възражението на жалбоподателя в писмен отговор на молбата, че разноските са определени справедливо и законосъобразно от Съда за неоснователно и моли размерът им да бъде намален.

Съдът като се запозна с изложеното в молбата и обсъди доводите на страните, намира следното:

Молбата е допустима като подадена от надлежна страна и в срока по чл.248, ал.1 ГПК. Разгледана по същество молбата е и основателна.

В съдебно заседание на 07.03.2024г. е даден ход на делото по същество като жалбоподателят е заявил претенция за присъждане на направените в производството разноски и е представил списък на разноските по чл.80 ГПК.

От процесуалния представител на ответника и молител в настоящото производство – Директор на ТД на НАП чрез юрк.Й. е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК, приложима на основание препращащата разпоредба на чл.144 АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата /ЗА/. Ал.2 от посочената разпоредба предвижда, че размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента, който трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Минималният размер на адвокатското възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела е регламентиран в чл.8 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като ал.1 касае хипотезата, когато делата са с определен материален интерес, а ал.2 – административните дела без определен материален интерес.

В настоящия случай предмет на оспорване в производството пред Административен съд София-град е Решение №ПИ-413 от 21.12.2023г. на Директор на ТД на НАП, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу Разпореждане с изх.№С230022-137-0008538 от 07.12.2023г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП.С Решение № 1655/13.03.2024г. оспореният административен акт е отменен и делото като преписка е изпратено на административния орган за ново произнасяне. На основание чл.143, ал.1 АПК в полза на жалбоподателя са присъдени направените по делото разноски като е уважено направеното от жалбоподателя искане и е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2068.00лв. като съдът е приел, че същото е с определен материален интерес.

След запознаване със становищата на страните във връзка с депозираната молба, правилни са доводите на молителя в обратна насока. В случая няма оценяем интерес, защото това е административно производство, имащо за цел установяване законосъобразността или не на обжалвания акт, а не оспорване на сумата в него.

Поради това размерът на адвокатското възнаграждение следва да се определи съобразно разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното, е налице основание за изменение на решението в частта на разноските досежно размера на адвокатското възнаграждение и определянето му като такова за защита по административно дело без определен материален интерес. Този извод съответно обуславя основателност на искането на Директора на ТД на НАП, което следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, Административен съд София-град, III отделение, 80-ти състав

### О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ постановеното по адм. дело № 493/2024г. Решение №1655 от 13.03.2024г. в частта за разноските, като ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „КРИС ПРОСПЕРИТЕТ“ ЕООД сумата от 1000.00 /хиляда/ лв. разноски за адвокатско възнаграждение, които да бъдат присъдени на адв.С. Т., както и 50.00 /петдесет/ лв. внесена ДТ, които се присъждат на Т. Д. като по този начин намалява присъдените

съдебни разноси от сумата 2068.00 лв. на сумата от 1050.00 лв.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се връчи на страните на основание чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: